

Kummikirje Turvakoti Dikoni, Venäjä

15.5.2019

Kummina olet korvaamaton! Kiitos Sinulle että olet mukana kummina auttamassa ja tukemassa Dikonin suojakotia, jossa apua tarvitsevat lapset ja perheet saavat apua Viipurin alueella.

Dikonissa lapset saavat suojaa, huolenpitoa ja rakkautta.

On aurinkoinen päivä toukokuun alussa. Olen Viipurissa ja pääsen viettämään kokonaisen päivän Dikonin suojakodissa Dikonin henkilökunnan ja lasten kanssa. Kuten tavallisesti, paikka on täynnä elämää, kun pääsen ovesta sisään. Lapset tervehtivät iloisesti ja kysyvät uteliaasti, kuka olen. Isommat lapset ovat koulussa ja näin ollen pienemmät lapset viettävät aamupäivän leikkien lastenhoitajien ohjauksessa ja valvonnassa. Dikonin johtaja Viktoria näyttää minulle uutta kodikasta keittiötä ja ruokasalia, joka on syksyn ja talven aikana remontoitu. On asennettu mm. uudet keittiökaapit ja kodinkoneet. Jo tilatut ruokapöydät penkkeineen ovat myös kohta paikalla. Remontoidussa kylpyhuoneessa Viktoria kertoo ylpeydellä suihkuista, jossa nappia painamalla tulee 30 sekunnin ajan vettä; lasten iloksi ja veden kulutuksen säästämiseksi. Istahdamme hetkeksi Viktorian työhuoneeseen. Edellinen remonttiprojekti teki mahdolliseksi johtajan työhuoneen sekä henkilökunnalle oman pienen tilan. Tästä henkilökunta on hyvin kiitollinen. Viktorian työhuoneeseen saa aina tulla, ja siksi joku lapsista koputtaa ovea aina silloin tällöin ja esittää kysymyksensä, kun työskentelemme

Viktorian kanssa. Yhteistyö jatkuu ja uusi kolmen vuoden hankekausi käynnistyy ensi vuoden alussa Lähetysseuran ja Dikonin välisessä yhteistyössä. Työstämme uuden hankesuunnitelman sisältöä Viktorian kanssa ja vähän myöhemmin uusi kirjanpitäjä Jelena tulee myös paikalle ja pääsemme yhdessä katsomaan talouspuolta ja budjetointia ja muita asioita koskien yhteistyötä Lähetysseuran kanssa. Lähetysseura on Dikonille tärkeä kumppani ja Viktoria on kiitollinen yhteistyöstä ja kaikesta tuesta, jonka avulla Dikoni on päässyt kehittymään kaikin puolin ja yhä useammat lapset ja perheet Viipurin alueella saavat apua.

Dikonissa asuvia lapsia on tällä hetkellä 28. Tapaan kuusivuotiaan Tjoman. Muistan kun Tjoma tuli Dikoniin pari vuotta sitten. Silloin hän nukkui mieluummin lattialla kuin sängyssä, eikä hän puhunut ollenkaan. Tjoma kertoo minulle iloisesti leikeistään ja yhdessä kaivamme matoja pihalla. ”Muistat minun nimeni?”, hän ilahtuu kun kutsun hänet nimellä. Tjoma on muuttunut iloiseksi, terveeksi lapseksi joka on saanut Dikonissa perheen ja tullut nähdyksi, saanut kokea turvaa, rakkautta ja huolenpitoa. Ja tämä on vain yksi esimerkki monista, joiden elämä on muuttunut paremmaksi ja kokonaisemmaksi Dikonin työn takia.

Dikonin pihan leikkikentällä keksitään aina kivaa tekemistä.

Sillä aikaa kun pikkulapset ottavat päiväunia, koululaiset vuorotellen tipahtavat sisään koulupäivänsä jälkeen. Nadja halailee ja kertoo koulusta ja harrastuksistaan. Anton näyttää huoneensa minulle ja kertoo tykkäävänsä jalkapalloilusta. Hän pyytää ystävällisesti saako kokeilla ottaa kuvia kamerallani. Opastan häntä ja muut lapset poseeraavat. Kivoja kuvia tulee!

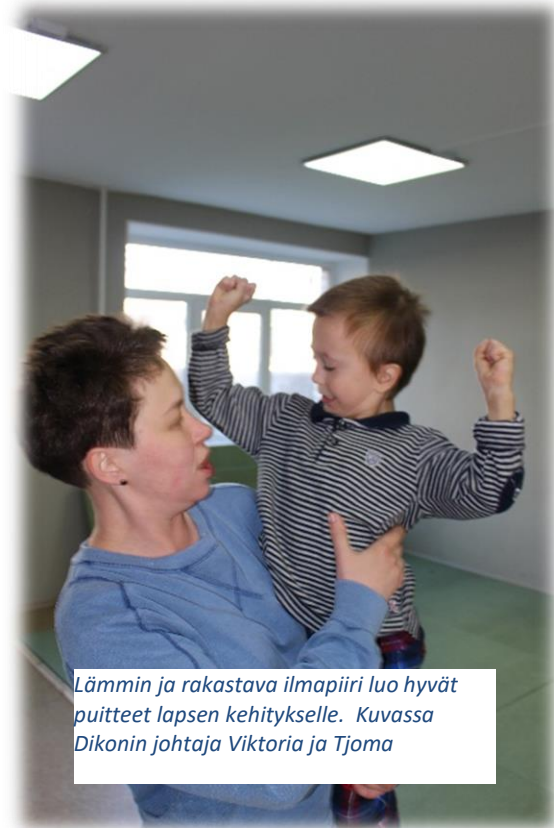
Dikoni etsii myös jatkuvasti uusia tapoja tukea nuoria. Remontin yhteydessä sisustettiin yksi huone kuntosaliksi ja suunnitelmassa on musiikkihuoneen avaaminen, jotta nuoret saisivat mahdollisimman paljon tukea elämässään.

Saan juttutuokion Natashan kanssa hänen kiireisestä päivästänsä huolimatta. Natasha työskentelee Dikonissa lastenhoitajana, mutta tänään hän saa myös toimia kokkina keittiössä, sillä Dikonin varsinainen keittäjä on sairaana. Keskustelumme keskeytyy vähän väliä: joku tarvitsee apua kenkien kanssa, toinen lähtee yhtäkkiä seikkailemaan, ja siinä samassa pariskunta tuo käytettyjä vaatteita lapsille. Mutta saan haastatteluni. Natasha oli kahdeksan vuotta sitten vaikeassa kriisissä, oli velkoja miehen yritykseltä, joka meni konkurssiin. Miehellä oli alkoholiongelmia eikä Natasha tiennyt, miten selviytyä tilanteesta viiden pienen lapsen kanssa. Hän otti yhteyttä viranomaisiin ja kaupungin eri tahoihin, mutta ei saanut mistään minkäänlaista apua. Tuttavan kautta hän sai yhteyden Dikoniin ja pääsi tapaamaan Viktorian. Ensimmäistä kertaa hän koki, että joku välitti ja näki hänet ja hänen tilanteensa. Hän sai apua! Tänään hän työskentelee Dikonissa ja hänellä on suuri vastuu lapsista. Näin hän kertoo: ”Lasten ilo ja spontaanisuus antaa minulle voimaa. Dikonissa on erityinen ilmapiiri, jota et koe missään muualla, se on täynnä lämpöä ja rakkautta. Lapset tulevat eri taustoista, erilaisista kulttuureista, on kyse jopa eri kielistä ja uskonnoista. Dikonissa he oppivat huolehtimaan toisistaan ja osoittamaan kunnioitusta toinen toisilleen. Vanhemmat lapset auttavat nuorempia. Lapset ovat kaikista haavoittuvimpia, suojaamattomimpia ja heillä on oikeus turvalliseen elämään ja oikeus tulla nähdyksi. Me aikuiset pystymme jotenkin jatkamaan eteenpäin, mutta lapset tarvitsevat jonkun, joka ottaa heidät syliin. Dikoni on muuttanut elämäni. Sain toivon ja minua autettiin, nyt haluan jakaa muille, mitä itse olen saanut.”

Dikoni pyrkii muuttamaan asenteita ja vaikuttamaan lasten oikeuksiin myös laajemmin. Viktorian mukaan ongelmat eivät johdu ainoastaan laista, vaan hyvin paljon ihmisten kielteisistä asenteista yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevia ihmisiä kohtaan. ”Haluan korostaa, että avun tarpeessa oleva perhe on myös tavallinen perhe ja vaikeissa oloissa elävä lapsi on myös tavallinen lapsi, kuin mikä tahansa lapsi. Tämä ei ole helppoa selittää yhteiskunnalle”, Viktoria toteaa. Turvakoti Dikoni on vaikuttanut asennemuutokseen muun muassa omien lastensa kautta.

Dikonin pienten lasten päivärytmiin kuuluu mm. leikit, ruokailu ja päiväunet. Lapset saavat kokonaisvaltaista apua Dikonissa.

Lämmin ja rakastava ilmapiiri luo hyvät puitteet lapsen kehitykselle. Kuvassa Dikonin johtaja Viktoria ja Tjoma

Dikonin lapset harrastavat urheilukerhossa kamppailulajeja jo viidettä vuotta ja he käyvät harjoituksissa ilmaiseksi hyvän yhteistyön vuoksi. Tämä on ollut hyvin onnistunut projekti ja lapset ovat saavuttaneet hienoja palkintoja jopa kansainvälisissä kilpailuissa. Tämä on herättänyt huomiota myös laajemmin. Viktoria toteaa, että asennemuutokset parempaan suuntaan eivät tapahdu lyhyessä ajassa vaan siihen tarvitaan kärsivällisyyttä ja aikaa.

Lokakuussa viime vuoden puolella Viktoria Shutova kutsuttiin tärkeään tapahtumaan: pyöreän pöydän keskusteluun Pietariin, edustamaan Leningradin alueen lastensuojelun työtä. Erityisen hienoa oli, että koko tapahtuma päättyi Dikonin vierailuun, jolloin Viktoria sai esitellä Dikonin ja pääsi kertomaan sen toiminnasta kaikille kokouksen osallistujille. Osallistujat totesivat, että Dikoni toimii hyvänä esimerkkinä siitä, miten lasten oikeudet toteutetaan ja miten lastensuojelu toimii hienolla tavalla. Viktorian mukaan tarvitaan vatedeskin vastaavia keskusteluja, joissa nostetaan esille lastensuojelu ja lasten oikeudet Venäjällä

avoimesti. Dikoni on siinä mielessä erityisasemassa, että on hyvin ainutlaatuista ja Venäjällä harvinaista, että voittoa tavoittelematon yhdistys tai säätiö pääsee tekemään yhteistyötä valtion kanssa. Dikonin kohdalla tämä luottamus on rakennettu vuosien aikana. Dikonin johtaja on jatkuvasti monissa asioissa yhteydessä viranomaisiin ja päinvastoin: myös viranomaiset ottavat usein yhteyttä Dikoniin ja pyytävät apua.

Dikoniin tulee jatkuvasti avunpyyntöjä perheistä ja lapsista, jotka ovat avun tarpeessa. Lyhyessä ajassa viime syksynä 6 lasta sai paikan Dikonista. ”Meille soitti perheenäiti kauemmalta Venäjällä ja pyysi että huolehtisimme kahdesta hänen vanhimmista lapsistaan, koska hänellä ei ollut mahdollisuutta pitää heitä. Siitä, mitä hän meille kertoi, ymmärsimme heti, että tilanne on kriittinen ja jo seuraavana päivänä lähdimme sinne ja kaksi uutta poikaa saapui Dikoniin. Toinen pojista tottui nopeasti uuteen tilanteeseen ja oli oma itsensä ja muut lapsetkin ottivat hänet vastaan kuin veljen. Järjestimme kouluasiat ja hän aloitti koulun, hän alkoi käydä myös harrastuksissa. Toinen poika tarvitsee paljon tukea ja kuntoutusta. Meidän täytyy etsiä vaihtoehtoja, mikä koulu sopisi hänelle ja olemme jo käyneet monissa erilaisissa neuvotteluissa. Hän tarvitsee tällä hetkellä paljon esirukouksia.”

Dikonin nuoret harrastavat kamppailulajeja ja voittavat usein hienoja kilpailuja.

Marraskuussa kolmen ja viiden vuoden ikäiset sisarukset pääsivät asumaan Dikoniin. Heidän äitinsä oli jättänyt heidät yöllä kaupungin ulkopuolelle. Tytöt vietiin välittömästi Dikoniin, koska heillä ei ollut mitään asiakirjoja ja koska Dikoni on ainoa paikka, joka ottaa vastaan ihmisiä ilman mitään papereita. Sitten kävi ilmi, että heidän äitinsä on henkisesti sairas eikä lasten isä halunnut ottaa tyttöjä uuteen perheeseensä. Dikonissa he saavat nyt huolenpitoa, suojaa ja apua kaikin tavoin.

Pyydämme esirukousta tulevan kesäleirin puolesta, jossa Dikonin lapset ja nuoret, jotka elävät vaikeissa olosuhteissa saavat kuntoutusta, huolenpitoa, tukea ja apua 25 päivän ajan turvallisessa ympäristössä, leirintäalueella luonnossa. Rukoilemme myös henkilökunnan puolesta ja Viktorian puolesta, voimia ja viisautta tärkeässä tehtävässä.

Kiitos Sinulle tuestasi. Kiitos, että olet mukana auttamassa turvakoti Dikonin lapsia ja nuoria.

Sinun lahjasi on arvokas.

Taivaan Isän Siunausta jokaiseen päivääsi!

Ystävällisin terveisin

Christina Heikkilä

Venäjän kummityön koordinaattori

Anton, Sergej ja Maksim käyvät kaikki tavallisessa kolussa. Oik. kummityön koordinaattori Christina Heikkilä. Kameran takana Lisa.

Jos haluat lähettää terveisiä Dikonin lapsille, käytä seuraavaa osoitetta:

Christina Heikkilä, Forsintie 90, 68920 Forsby

Toimin Suomen Lähetysseuran kummityön ja kirkollisen työn koordinaattorina Venäjällä.

Sähköpostiosoitteeni on christina.heikkila@felm.org